

La mort d'en Salvador Seguí

Les conseqüències lògiques d'aquell sistema de govern que legalitza l'assassinat amb l'institució de les lleis "de fuga" no s'han fet esperar.

Novament les pistoles parlen.

Suara ha caigut en Salvador Seguí.

Per més que diferències ideològiques ens separessin, avuy tenim que descurbrir-nos davant l'home, davant l'obrer, davant el català qu'ha caigut com cau en els idealistes.

La controversia pública no havia pogut combatre la base de les seves afirmacions categòriques ni els tribunals s'havien atrevit a condemnar-lo. Calgué que vingués la bala traïdora i criminal per abatrel.

Les kàbiles sanguinàries creades un dia, tolerades i favoreixudes continuament pels poders que governen Catalunya han sigut les executors d'aquest acte innoble de venjança qu'ha acabat amb les energies i la vida del "Noi del Sucre".

A qui podia afavorir un acte d'aquesta naturalesa?

Temps ha que des de certes esferes espanyoles es comentava l'estat de naixença i simpatia entre el nacionalisme radical i les forces obreres catalanes.

Hi hauria relació entre una cosa i l'altre?

En tot cas el criminal atemptat antinacionalitat; es la guapira que podria encendre el foc de la guerra civil en la nostra estimada Catalunya; es un repte indigne a la classe treballadora per a llençar-la pel camí de les represalies violentes les quals no més poden afavorir als qui pretenen que no som aptes per a governar-nos nosaltres mateixos.

Si aquest atemptat i els que l'han precedit són actes esporàdics d'un sistema de govern que ressuscita, cal que aquest sistema trobi enfront d'ell la protesta.

En tot cas el criminal atemptat contra En Salvador Seguí és un crim de lesa més enèrgica no sols d'aquells que prediquen la lluita contra totes les opinions, no sols dels que pretenim rompre les cadenes que ens endogalen, sinó la de tots els homes de cor aimants de la justícia.

El miting de Parets del Vallès

Amb un ple a vessar tingué lloc al cafè dit "Cal Rejolé" el miting d'afirmació nacionalista, esperat amb ver interès per els catalans de Parets. Hi ha representants de gairebé tot els pobles de la rodalia i una nodrida comissió de "Pàtria i Llibertat".

Presideix el senyor Lamarca, de Parets del Vallès, qui diu:

L'acte que anem a celebrar no té altra finalitat que proclamar nostre amor a Catalunya i a la seva llibertat, per la qual convé disposar-nos a tot. Cedeix la presidència al senyor Roig i Pruna, de la Unió Catalanista, el qual, després d'unes breus paraules de salutació al poble de Parets, cedeix la paraula a

En Domènec Latorre, qui després d'atacar durament a la U. M. N. demostra lo funesta que és la seva política per a Catalunya, a la vegada que pretenen que els catalans estimem una cosa que

no ens parla al cor. Acaba dient: cal arribar a seguir per la llibertat de Catalunya (Aplaudiments).

En Domènec Valls, de "Els Nets dels Almogàvers", diu que en la Història de la Humanitat sempre han estat les joventuts les que han impulsat qualsevol moviment de progrés i han fet triomfar les idees. Classifica les joventuts en tres categories: la dels que no mesuren els perills i miren sempre de cara a l'ideal; la dels indiferents, que no es preocupen de res i que convé desvetllar, i, finalment, hi ha un altre joventut que's diu conservadora i que per el sol fet de ser-ho, representa la negació de tot sentit de civilitat. Nosaltres som de la primera categoria. Recomana després, la formació d'un front únic de tots els catalans davant del que ja tenen format nostres enemics. Voldriem, diu, que la llevar no hagués caigut en terra ferma. (Aplaudiments).

En Grau i Ros, de "La Tralla", comença dient: El romiatge que seguim de poble en poble no té altre fi que treballar per posar terme a l'endogament que sofreix nostra terra. Fa amplies consideracions sobre les tàctiques que segueix l'enemic per mantindre l'esclavatge, i que són d'unes: l'imposició de l'urparla, i el valdres de catalans renegats que desgraciadament encara abonden. Demuestra el mal que fa en les escoles l'imposició d'una llengua que no es la dels infants que hi asisteixen ja que al arribar a l'edat d'emprender el treball, no saben ni aquell idioma que's hi ha sigut ensenyat i no han pogut aprendre perquè no es el seu, ni aquell altre que essent el seu no han pogut aprendre perquè no els hi ha sigut ensenyat. (Aplaudiments). Entona un bell himne al treball de la Catalunya gran i a l'esplendor de la seva indústria que mostra als ulls de l'estranger la diferencia d'activitat i caracter amb la resta d'Espanya, salvant algunes regions, tals com Galicia i Vasconia. Llegeix dades demostratives del desequilibri que hi ha entre lo que Catalunya paga a l'Estat espanyol, i lo que n'percebeix, i fins a l'hora de la mort, diu, en nostra capçalera tenim de veure en aquell específic que pot donar-nos vida, la marca d'esclavatge en forma de timbre de l'Estat. (Ovació).

Fineix lloant al capdill del verdader nacionalisme, aquell home que no ha claudicat mai, i res han pogut amb ell les temptacions de l'Estat. En Francesc Macià, i recomana al poble de Parets que es sumi a les seves rengles. (Grans aplaudiments).

El doctor Montanyà, de l'Esquerra Catalana, el qual amb tot i trobar-se delicat de salut, diu, que degut al sentit afecte que té al poble de Parets no ha volgut deixar de pendrer part en aquest acte nacionalista. Comença son parlatment amb els versos del poeta Maragall:

Encara fuma al Nord d'Europa
la sang que'ls homes han vessat
i al Pirineu veig que hi galopa
el brau corcer que du a la gropa
l'infatigable llibertat.

Aquesta estrofa reflexa la realitat del problema de la llibertat, la qual no vindrà mai d'enlla de l'Ebre, i mirar dretar-nos d'esquena a l'Ebre, i mirar dret a Ginebra. Tenim una afirmació concreta i ben expressiva de la nostra idealitat. "Catalunya pels catalans". Es hora de les grans audàcies: d'Annunzio a Fiume, Lenin consolidant el bolxevisme, Mustafà Kemal proclamant la sobirania de la nació turca, i Mussolini

amb el feixisme, s'han imposat contra la voluntat més o menys aferrades de les potències. Catalunya ha de pendre exemple i preparar-se per quan soni l'hora. (Ovació).

Exposa detalladament les aspiracions dels que propugnen per una República Catalana, i acaba recomanant que recullim l'allenada espiritual dels martires de 1640, de 1714 i dels voluntaris catalans que moriren en terres de França i de Gallipoli. Fem que la sang per ells vessada no sigui estèril (Grans aplaudiments).

En Enric Margarit, de "Pàtria i Llibertat", de Granollers, fa un bell parlatment amarat de riques figures polítiques. Venim a inculcar-vos els nostres entusiasmes i els nostres amors per Catalunya. No volem saber res de vots ni d'eleccions, ja que el sufragi en els temps actuals no és més que una prostitució dels grans ideals, i representa a l'hora una conformitat amb els sistemes d'injustícies en que vivim. Nosaltres parlem a la consciència del poble i li demanem fermesa i integritat conseqüent en els ideals. Volem, cors i no vots. (Ovació). Contra el que s'ha vingut dient de què erem els propagadors de l'odi, devem fer constar que les nostres idees són fonamentals en un gran amor a tots els homes i a totes les coses; tenim el cor ple d'amor per tothom, però volen veure respectats els nostres drets d'homes i de fills de Catalunya. (Aplaudiments). Totes les causes justes triomfen, i com que la nostra és d'una màxima justícia, posem tota nostra confiança en el feliç coronament dels nostres esforços. Acaba dient que els que busquin profits d'ordre material de les pròpies conviccions que no vinguin amb nosaltres, que els camins que'ns cal seguir són camins de sacrifici i de dolor i la seva companyia ens destorbaria (Gran ovació).

En Daniel Roig i Pruna, de la Unió Catalanista, fa un bellíssim parlatment proveït d'una gran documentació his-

tòrica. Saluda al Poble de Parets en nom del gran capdill del Nacionalisme Radical En Francesc Macià, qui com abnegat representa el veritable esperit de la Pàtria, ja que ell ha exaltat a la joventut catalana i ha despertat els sentiments adormits de nostra terra, aquesta terra mare nostra, Catalunya, que ha sofert ja massa calvari. Diu que l'Estat opressor per dominar més nostre poble es valgué de la imposició de llur idioma, clausurant les escoles i Universitats catalanes, i això ho feia perquè sabia que poble ignorant és pasta d'esclau, més es descuidà d'un factor principal, i fou el d'amordassar al poble, el qual neixia, vivia i moria parlant en català. (Aplaudiments).

Després de fer resaltar amb brillants paraules els principals fets de la història de Catalunya, diu que els idealistes són qui han salvat els pobles, i retreu l'exemple dels estudiants de Cuba, del doctor Rizal, a Filipinas, del batlle de Cork donant bocins de la seva vida fins a extingir-la per la llibertat de la Pàtria. Tots ells eren idealistes i feren triomfar la causa que defensaven. Acaba dient que els catalans no volem voltar Catalunya de muralles xines, ans al contrari, Catalunya té els brassos oberts a tots els qui la respectin i estimin, més a la vegada repudia a aquells catalans qui la traïen, contra els quals devem concentrar els nostres odis. Nacionalista vol dir estimar a Catalunya. (Grans aplaudiments). Durant el seu eloqüent parlatment el senyor Roig i Pruna fou interromput diferents vegades per els aplaudiments del poble.

Finí l'acte en mig de gran entusiasme, aclamant el poble de Parets la llibertat de Catalunya.

La marca de l'esclau

Hem tingut ocasió de fullejar la revista local PSQUIS editada pel Director i alumnes del Col·legi Municipal de Segona Enseñanza.

Cal confessar que sols admet elogis en quant a finalitat i en quant a presentació.

Pero es veritablement trist veure qu' en una revista com aquesta, obra de la joventut que "l' dia de demà integrará la força intel·lectual de Granollers" es deixi encare d' honorar com cal la nostra parla, fent ús de la llengua imposada, com si la nostra ne fos apte per a expressar tots els sentiments i exposar tota mena d' idees científiques, comercials i literàries.

Ens apena veure al simpàtic Director de l' escola, membre per altre part de la junta delegada de l' Associació Protectora de l' Ensenyança Catalana, actuant d' estira-cordetes en la feina de posar la maca de l' esclau sobre el front dels nostres infants d' avui, nostres intel·lectuals de demà.

Es fa per convicció o per imposició?

:: B A R ::

"LA BOHEMIA"

D'EN

Esteve Juliá

Licors fins de fabricació
- Nacional i Extranjera -

Aperitius de totes menes
Amer Picón
Especialitat de la casa

Doctor Robert, 17 - Granollers

Llet condensada

marca "EL PAGES"

LA MÉS NUTRITIVA

ELABORADA PER LA "S. A. INDUSTRIA LECHERA"

FÁBRICA A ST. CELONI (MONTSENY)

- BARCELONA -

DIPOSIT A GRANOLLERS:
ENRIC PUCHADES

OFICINES: PLACA CATALUNYA, 9
MAGATZEM: CARRER TRAFALGAR, 64